

Nadal 1943 al tròpic

Oh Nadal fet d'infanteses,
les passades, les vinents!
Tot el món és ple d'enceses,
va tothom amb ulls contents.

Fins la fosca s'extasia:
cada anhel fa son repic.
Molsa, arboç de pastoria,
borrallons que fan bonic.

Un gran cor de veus germanes;
i, més alta que els ocells,
tremor d'ales sobiranes
en un cel sense cancells.

Ara tu, cor que somiques
en veient el món esclau
i per terra, feta a miques,
la promesa de la pau,
del Nadal que tant amares
vés, enmig de nous redols,
entre cactus i atzavares
recordant els flabiols.

Josep Carner. *Poesia, 1957*. Barcelona: Selecta, 1957.